

Svätých Neviniatok (28. decembra)

Rozjímanie na 28. decembra.
Navrhované témy sú: okolnosti,
za ktorých Ježiš prišiel; svätý
Jozef koná s vierou a
realizmom; Neviniatka a
smútok matiek.

28.12.2024

„VSTAŇ, vezmi so sebou dieťa i jeho
matku, ujdí do Egypta a zostaň tam,
kým ti nedám vedieť, lebo Herodes
bude hľadať dieťa, aby ho zmárnil“
(Mt 2, 13). Týmito niekoľkými
slovami anjel prebúdzá Jozefa, aby

zachránil život Dieťaťa Ježiša. Možno nás zarazí, že tentoraz sa príbeh nezačína upokojujúcim *neboj sa*; tentoraz je dôvod na strach, pretože to, čo sa má stať, je dramatické. Kráľ zo závesti a strachu hľadá Krista, aby ho zabil. Ježiš nachádza nepriateľov ešte ako krehké dieťa.

Jozef sa však nenechá premôcť strachom a jemne Máriu prebudí. Ešte včera sa tešili z návštevy mudrcov. Vôňa kadidla a lesk zlata, ktoré dostali, naďalej naplňajú miesto ich odpočinku. A predsa je teraz potrebné uniknúť, odísť bez toho, aby vzbudili pozornosť.

Z kontrastu tejto evanjeliovej scény sa môžeme poučiť tak, že nezabudneme na strastiplné okolnosti, v ktorých sa Boh chcel stať dieťaťom. „Kontemplovať jasličky znamená kontemplovať aj tento plač, znamená to tiež naučiť sa počúvať, čo sa deje okolo, a mať srdce citlivé a

otvorené pre bolesť druhých (...). Kontemplovať jasličky izolovane od života, ktorý ich obklopuje, by znamenalo urobiť z Vianoc krásnu rozprávku, ktorá by síce vyvolala dobré pocity, ale pripravila by nás o tvorivú silu Dobrej zvesti, ktorú nám chce darovať Vtelené Slovo. A toto pokušenie existuje“^[1].

V MÁRIINOM SRDCI sa začína naplňovať Simeonovo proroctvo: „Tvoju vlastnú dušu prenikne meč“ (Lk 2, 35). Kristova matka si zvyká odísť hneď, bez náhlenia, ale aj bez zbytočného odkladu. Ani tentoraz nie je čas na rozlúčku. Prečo je Ježiš hrozbou pre Herodesa? Mária a Jozef to síce nechápu, ale neodsudzujú Božie plány. Nebúria sa. Pred odchodom sa modlia, aby ich Boh chránil a požehnal na tejto novej

ceste. Ťažkosti im nezatienia pohľad, hoci sa o Dieťa boja.

Jozefa možno opäť trápila tá istá neistota ako v predchádzajúcich prípadoch: keď bola Mária tehotná, keď odišli do Betlehema niekoľko dní pred pôrodom, nedostatok miesta v hostinci a teraz potreba utiecť uprostred noci. Svätý Josemaría bol ohrozený jeho reakciou: „Videl si, aký je muž viery (...) Ako poslúcha! *Vezmi Dieťa a jeho Matku a utekaj do Egypta*, prikázal mu božský posol. A on to urobí, verí v pôsobenie Ducha Svätého!“^[2]. Ježišov pozemský otec sa ujal svojho poslania a vie, že minúta omeškania by mohla byť škodlivá. Vidí Máriu úplne odovzdanú v Bohu a v ňom, a tak sa rozhodnú odísť uprostred tmy.

„Svätý Jozef bol prvý, ktorý bol pozvaný strážiť radosť zo Spáasy. Tvárou v tvár krutým zločinom, ktoré sa diali, dokázal svätý Jozef -

ako svedok poslušného a verného človeka - počúvať Boží hlas a poslanie, ktoré mu zveril Otec. A pretože dokázal počúvať Boží hlas a nechal sa viesť jeho vôľou, stal sa citlivejším na svoje okolie a dokázal reálne čítať udalosti (...). Tak ako svätý Jozef, aj my potrebujeme odvahu prijať túto skutočnosť, postaviť sa a vziať ju do rúk“^[3].

NA HERODESOV rozkaz odchádza z Jeruzalema oddiel vojakov, aby „dal povraždiť v Betleheme a na jeho okolí všetkých chlapcov od dvoch rokov nadol, podľa času, ktorý zvedel od mudrcov“ (Mt 2, 16). Celé Dávidovo mesto je naplnené plačom nevinných detí a smútkom ich matiek. „Vtedy sa splnilo, čo povedal prorok Jeremiáš: *V Ráme bolo počuť hlas, nárek a veľké kvílenie: Ráchel*

oplakáva svoje deti a odmieta útechu, lebo ich niet“ (Mt 2, 17-18).

Ako môže bezbranný tvor vzbudiť tolko násilia? Tieto deti položili svoje životy za Ježiša^[4]. Zomierajú bez toho, aby vedeli, že umierajú. Ich matky vidia, ako sa ich nevinné životy skracujú, a nevedia prečo. Zdá sa, že táto udalosť nemá žiadne vysvetlenie; predstavuje zdanlivo zbytočné a nespravodlivé utrpenie detí, ktoré svojím životom pečatia pravdu, ktorú ešte nepoznajú. Mária si možno predstavuje tieto matky zlomené žiaľom, bez dostatočného množstva slz na oplakávanie toľkého utrpenia. Nerozumie tomu, ale vie, že to má zmysel, a možno začína chápať, že Božie plány sa nezaobídu bez mnohých obetí.

Tvárou v tvár takému utrpeniu je jazyk nemý. Mária si ho vzala do srdca a túto spomienku si uchovala do konca života. Tieto Neviniatka

vydávali svedectvo o Kristovi „non loquendo sed moriendo“^[5], nie tým, že hovorili, ale tým, že zomierali ako „prvotiny Bohu a Baránkovi“ (Zjv 14, 4). Možno sa Mária s odstupom rokov stretla s jednou z týchto betlehemských žien. Nebolo ľahké ju utešiť, ale určite mala slová, ktorými by potešila a uzdravila tie srdcia: život tých svätých Neviniatok by sa spojil so životom jej Syna.

.....

^[1] František, *List biskupom na sviatok svätých Neviniatok*, 28-XII-2016.

^[2] Svätý Josemaría, *En diálogo con el Señor*, meditácia “San José, nuestro Padre y Señor”, bod 3.

^[3] František, *List biskupom na sviatok svätých Neviniatok*, 28-XII-2016.

^[4] Porov. Svätý Augustín, *Reč 373 na Zjavenie*.

^[5] Modlitba dňa z Omše.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sk-sk/article/svatych-
neviniatok-28-decembra/](https://dev.opusdei.org/sk-sk/article/svatych-neviniatok-28-decembra/) (18.08.2025)